

2

Els matins oceanics poseeixen un encis poderós: Tonalitats suaus, flaires subtils que la terra exhala amorosida, lluminositats dolces, coloracions matizades fins l'infinít....

Durant els primers kilòmetres, la carretera passa freqüent al lagó. Ens acaricia la brisa fresca i salobre de la mar. Anem lentament aspirant les emanacions de iodat de corall i d'algues.

Una boira blavosa suavitza els tons de les visions llunyanes. Moorea es perfila torturada sobre un blau molt pallid de transparències delicioses .

L'aigua de la llacuna es tan llisa que recull amorosa la silueta sencera de l'illa veina i el salt d'un peix fora de l'aigua ,deixa un rastre de petites arrugues.

Entre els esculls i la terra aïsquen les pirogues i el cop de pagaia del pescador es destaca en la gran quietd del matí.

També arriben a la nostra oida cantics solemnes i envoiadissos en llengua indígena .Son els mateixos pescadors que travese

el nostre camí poderós i valent.

Brama en topar amb els sólid pilastres del pont i murmura saltant sobre els codols dalherós d'arribar al repòs difinitiu de la mar.

Ens aturem uns instant al bell mig del pont i contemplam admirats la vall magestuosa del Punarú.

Des del nostre punt contemplatiu podem ~~xxxixxx~~ contemplar els pics inaccesibles del centre de l'illa. Aquesta vall és com una fondalada immensa que uneix el cor de l'illa amb el mar.

Veiem ~~les~~ serralades mes altes de Taití, coronades de cumols blancs i grisos. Acaronem amb l'esguard ~~xxxxxx~~ els pendisos morts de les pregoneses de la vall, les fondalades verdeses que son el començament de la salva inla ferida pregona del riu que obre la terra de Taití.

Però en girar l'esguard vers l'altre cantó del pont ens invadeix una fonda tristesa. Acabem de descubrir el gran Pacífic blau desbordant en escumaralls damunt la sorra de les platges, engolint-se al

6

gran riu ,neutralitsant aquella puresa fresca i cantadora de l'aigua que desapareix per un mai mes entre les ones altes , escumoses i salades...

Arribem al districte de Paea, afavorit per la simpatia dels blancs i cobert de villas i jardins.

Ja no veiem Moorea que ens havia anant fent companyia de l' altre cantó del canal .L'hem deixada enrerra, blavissa i esborrada .Pero l'encís de la gran llacuna ,~~xxxxxxxxxxxxxx~~ reapareix. Tenim la muntanya prop tapissada d'un verd fresc ,suau i matitzat.

La carretera descriu grans curves Arren de selva i rrancs de lacuna. En una recolsada ens topem amb la gruta de Maara . Baixem del cotxe per admirar les seves aigues negres pregones i misterioses, La entrada està guardada per dos grups de taròs gegantescs, regalimant d'humitat. Una sola fulla d'aquesta planta pot perfectament amagar un home .

Enlairant l'esguard podem veure milers i milers d'arrels de falguera que es gronen davant l'entrada mateixa de la grota. Han surtit de les

entranyes de la terra ,s'han obert camí pel bell mig de les roques,
i ara es retorcen i es cranyen com els cardatges complicats d'una frega
ta.

Regna dins les pregoneses de Maara una quietud que espanta. Es sent
unicament el ploricó de la gotellada ~~xxxxxxxxxx~~ que cau damunt el
petit llac després de filtrar-se per la foscor de la terra.

Diu la llegenda que tots els que han volgut penetrar en piroga dins
les aigues misteriose i sagrades de la grota ,han desaparegut per un
mai mes sensa deixar senyal ni rastre.

Jo podria contar-vos ara un sens fi de dades i notes sobre el folclori
polinesi però no m'aballeix barrejar aquestes cuestions mes aviat de
biblioteca que qualsevol podrà ofrenar-vos després de fullejar els docu-
ments que es troben a mantes bibliotecues ,amb la pura emoció, del meu
esperit ~~xxxxxxxxxx~~ contemplatiu.

Jo tinc només sentits per absorvir l'anima grandiosa i salvatge d'
aquestes illes de meravella .Altres mes savis o menys insensibles que jo

us contaran la història pura ,les llegendes i les tradicions 8
d'aquesta raça .

Ara tornem a la nostra excursió. Heus ací el districte de Paparà. Com Punauia ,posseeix una vall molt ampla ,un gran riu, i platges turmentades, i una encisera perspectiva de muntanyes tapissades de verd. A mes de la riquesa natural exuberant i fresca hi trobem un nombre de jardins saviament cultivats. Fins la mateixa carretera arriben les avingudes d'Hibiscus i de cafeiers ,de tarongers i de bambús. Llarga estona el vert mes delicios ,tot salícat de flors, voreja la nostra ruta.

Sovint un rierol mansoi s'entravessa en el nostre camí. Un altre encis, relantir precipitadament i mirar d'encertar els taulos sobreposat damunt de l'aigua! ~~XXX~~ Aquest element és aquí abundantíssim . Arreu se la sent .L'endivineu dessota mateix de les catifes vellutades dels prats. Aci i allà apareix un minúscol esteny cobert de nanufers.

Els petits bungalows pintats de fresc, ,els rierols que banyen ~~XXX~~ els verges i els jardinets ,les platabandes que enjoien la vista ,tot es